

BİR KEMİK DAHA

Bir gün, köpeğin biri ağzına layık kocaman bir kemik bulmuş. O kadar açmış ki çok sevinmiş, herkesten uzakta yiyebileceği bir yer aramaya başlamış. Böyle güzel bir kemiği gören her köpek, ona ortak olmak isteyeceği için kemiği kaptığı gibi koşmaya başlamış.

Yolunun üzerinde bir ırmak, ırmağın üzerinde de bir kütük varmış. Karşı tarafa geçmek için kütüğün üzerinde yavaş yavaş yürümeye başlamış. Suya baktığında ne görsün! Aşağıda da bir köpek, ağzında kocaman kemiği ile yürümüyor mu..! Aslında aşağıdaki kendisiymiş; yani kendi görüntüsünün suya yansımaysıydı. Fakat bizimki o kemiği de görünce o kadar heyecanlanmış ki bunu düşünememiş. "Fazla mal göz mü çıkarır, şu kemiği de kapayım. Bugün şanslı günüm olmalı" demiş ve sudaki köpeğin ağzından kemiği almaya karar vermiş. Dişlerini aralamış, hırlamış, o da ne! Ağzındaki kemik birden ırmağa düşmesin mi... Üstelik sudaki köpeğin de kemiği yok olmuş. Neye uğradığını şaşırarak köpek boş boş ırmaktan uzaklaşmış.

Açgözlülüğü sayesinde, değil yenilerine sahip olmak, elindekini bile yitirdiğini geç anlamış.

